

USNESENÍ

Krajský soud v Brně v neveřejném zasedání konaném dne 4. června 2020 o odvolání **obžalovaného J.K., narozeného XXXXX v XXXXX**, bytem XXXXX proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 13. února 2020, č.j. 11 T 71/2019-181, rozhodl

takto:

Za splnění podmínek uvedených v § 263 odst. 1 písm. b) trestního řádu se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), písm. c) trestního řádu **zrušuje**.

Podle § 259 odst. 1 trestního řádu se věc **vrací soudu I. stupně**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný J.K. uznán vinným přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a tohoto se měl dopustit jednáním spočívajícím v tom, že dne 11. 8. 2018 v době od 16:00 do 16:05 hodin, v Brně na křižovatce ulic Palackého třída a Antonína Macka po předchozím incidentu v silniční dopravě mezi řidiči dvou osobních vozidel, a to vozidlem BMW 320D, černé barvy, RZ XXXXX, které řídila S.B. a vozidlem VW Passat, stříbrné barvy, rz XXXXX, které řídil S.D., po zastavení a po vystoupení z vozidla BMW 320D, začal verbálně napadat S.D., který vystoupil z vozidla VW Passat, následně se vzájemně uchopili, a ve chvíli, kdy S.D. držel J.K. rukou kolem krku v tzv. kravatě, tak ho J.K. kousl na hrudníku vpravo před přední podpažní řasou, a když S.D. sevření povolil a J.K. se podařilo z úchopu uvolnit, tak 3x-4x udeřil S.D. pěstí do obličeje, v důsledku čehož S.D. ztratil rovnováhu a upadl na zem, kdy tímto jednáním způsobil S.D., nar. XXXXX pomíjivé poranění, a to vícečetné oděrky na levé straně čela, krevní výron dolního víčka a nad levou lící kostí, oválné zhmoždění na hrudníku vpravo před přední podpažní řasou, oděrky levého lokte a oděrky pod levým kolenem přičemž pro vzniklá poranění byl po dobu přibližně 4-5 dní omezen v obvyklém způsobu života, a Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR, IČ 47114304, se sídlem Vinohradská 2577/178, 130 00 Praha 3, způsobil škodu ve výši 2614 Kč.

2. Podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců a výkon tohoto trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradu škody Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra České republiky částku ve výši 2 614 Kč. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu poškození S.D. byl se svým nárokem na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolání a toto odvolání písemně odůvodnil prostřednictvím svého obhájce. Odvolání směřuje do všech výroků napadeného rozsudku, kdy obžalovaný především s tímto rozsudkem nesouhlasí, tento považuje za nesprávný, namítá, že provedeným dokazováním nebylo prokázáno, že by se dopustil žalovaného přechinu výtržnictví, užitou právní kvalifikaci považuje za nesprávnou a v důsledku toho považuje i za nesprávný výrok o trestu. Rovněž nepovažuje za správný výrok o náhradě škody. Obžalovaný v zásadě opakuje námitky, které již vznesl proti předchozímu rozsudku nalézacího soudu ze dne 17. září 2019 a namítá, že od doby tohoto prvního rozhodování soudu v projednávané trestní věci a také od rozhodnutí odvolacího soudu se důkazní situace nijak nezměnila a v této souvislosti odkazuje obžalovaný na odůvodnění napadeného rozsudku v bodě 91. Obžalovaný tedy namítá, že i s ohledem na takto uvedenou skutečnost nelze z provedených důkazů učinit jednoznačný závěr o jeho vině ani nyní v napadeném rozsudku. Obžalovaný podotýká, že pokud podle předchozího rozhodnutí odvolacího soudu ze dne 12. prosince 2019 nebylo v daném okamžiku možno učinit jednoznačný závěr o vině, tak nelze takový závěr učinit ani nyní, když nedošlo ke změně důkazní situace ani při rozhodnutí ze dne 13. 2. 2020. Dále obžalovaný vytýká nalézacímu soudu, že nerespektoval názor, který vyslovil odvolací soud ve svém zrušovacím rozhodnutí s tím, že poukazuje na vadu napadeného rozsudku spočívající v tom, že v popisu skutku zcela chybí fáze týkající se počátečního stavu konfliktu, kdy z napadeného rozsudku pouze vyplývá, že obžalovaný měl verbálně napadat poškozeného a následně se vzájemně uchopili, aniž by se nalézací soud zabýval, zda tomuto vzájemnému uchopení nepředcházela jiná fáze jednání, která vyplývá z výpovědi obžalovaného. Obžalovaný v podaném odvolání vytýká nalézacímu soudu, že tento závěr odvolacího soudu nyní zcela pominul, popis skutku ve skutkové větě nedoznal oproti skutkové větě obsažené ve zrušeném rozsudku ze dne 17. září 2019 žádných změn a opět v popisu skutku chybí fáze týkající se počátečního stádia konfliktu. Obžalovaný vytýká nalézacímu soudu, že v popisu skutku opět vynechal informaci o tom, že poškozený po vystoupení z vozidla ohrožoval obžalovaného sprejem obsahující neznámou látku, že ho chytl kolem krku a že ho následně ohrožoval dvěma skleněnými střepy. Obžalovaný tedy vytýká nalézacímu soudu, že v této věci postupuje neobjektivně, když pomíjí skutečnosti, které svědčí ve prospěch obžalovaného. Obžalovaný pak uzavírá své úvahy v rámci hodnocení provedených důkazů tak, že útoku vůči druhému aktéru konfliktu se dopustil jako první poškozený a následně došlo i k jednání pana obžalovaného, přičemž soud tyto skutečnosti ve skutkové větě ani slůvkem nezminil, a to přesto, že se o nich zmiňoval ve své výpovědi samotný poškozený. Obžalovaný dále namítá, že nalézací soud v projednávané věci zcela pominul trestní věc poškozeného vedenou u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 10 T 64/2019 a poukazuje na popis ve skutkové větě trestního příkazu ze dne 30. září 2019 a cituje, že z tohoto trestního příkazu plyne, že fyzické násilí ze strany obžalovaného vůči poškozenému mělo být uskutečněno až poté, co poškozený obžalovaného fyzicky napadl. Obžalovaný dále vytýká nalézacímu soudu, že při hodnocení důkazů postupoval neobjektivně, kdy výpověď obžalovaného hodnotil jako nevěrohodnou a nepravdivou, ač podle odvolatele jeho výpověď byla v souladu s dalšími provedenými důkazy, naproti tomu některým pasážím výpovědi poškozeného a jeho manželky zcela nekriticky věřil, přestože poškozený a jeho manželka popisovali ve své výpovědi předmětnou událost účelově podle názoru obžalovaného a značně neurčitě, což vyvozuje z toho, že si pamatovali v podstatě jen to, co měl při konfliktu údajně dělat obžalovaný, zatímco na jednání poškozeného si nevzpomínali. Dále obžalovaný vytýká nalézacímu soudu, že jako důkaz údajně o nevěrohodnosti a nepravdivosti výpovědi obžalovaného použil obsah úředního záznamu, který byl sepsán zasahujícími policisty s tím, že tento popis ze strany

obžalovaného použil nalézací soud jako důkaz, přestože tato výpověď obžalovaného nebyla uskutečněna zákonem předepsaným způsobem a po poučení nepřisluší ustanovení trestního řádu. Obžalovaný pak své námitky uzavírá tak, že skutek popsany ve skutkové větě napadeného rozsudku nelze nenaplníje znaky výtržnictví ve smyslu § 358 trestního zákoníku. Obžalovaný ve svém odvolání navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že bude obžalovaný obžaloby zproštěn.

4. Krajský soud v Brně pak po přezkoumání spisového materiálu dospěl k závěru, že o odvolání pana obžalovaného může rozhodnout již za splnění podmínek uvedených v § 263 odst. 1 písm. b) trestního řádu z důvodů uvedených v ustanovení § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu. Odvolací soud se pak ztotožnil s námitkami pana obžalovaného, kdy zejména v tom smyslu, že nalézací soud se nevypořádal se skutkovým zjištěním, které se týká poškozeného v jeho trestní věci, jak na to ostatně odkazuje i obžalovaný ve svém podaném odvolání. Rovněž tak nesplnil nalézací soud pokyn odvolacího soudu, aby se v rámci opětovného hodnocení důkazů po doplněném dokazování vypořádal se všemi námitkami obžalovaného, které v předchozím odvolání vznesl, což nalézací soud v napadeném rozsudku nečinil. Rovněž lze přisvědčit námitce pana obžalovaného, že nalézací soud se nevypořádal s rozporů ve výpovědi poškozeného a jeho manželky a opětovně zcela pominul onu počáteční fázi konfliktu, která vyplývá zejména z výpovědi pana obžalovaného a rovněž i z připojeného spisu v trestní věci poškozeného, ale i výpovědi poškozeného. Odvolací soud konstatuje, že nalézací soud sice doplnil dokazování, avšak při hodnocení důkazů nebylo jednoznačně postupováno dle § 2 odst. 6 trestního řádu a navíc se nalézací soud nevypořádal s obhajobou obžalovaného stran počátečního stádia celého konfliktu, na které obžalovaný nejen v tomto odvolání odkazuje. Nalézací soud dosud pomíjí i výpověď poškozeného, že z vozidla vystoupil a měl v ruce lahev se sprejem, kdy lze poukázat i na výpověď svědkyně B. (vozu č.l. 124). Tvrzení poškozeného, že obžalovaný měl v ruce nějakou hůlku již v počátečním stadiu konfliktu, není dosud podporováno žádným dalším důkazem, jen z výpovědi svědkyně B. plynou okolnosti, za jakých obžalovaný měl v ruce k dispozici teleskopický obušek. Lze tedy uzavřít, že z provedených důkazů plynou okolnosti, které předcházi skutkovým zjištěním v napadeném rozsudku, že obžalovaný měl verbálně napadat poškozeného, který vystoupil z vozidla, a následně se vzájemně uchopili
5. S ohledem na shora uvedené skutečnosti nezbylo než napadené usnesení zrušit a nalézacímu soudu uložit, aby se při hodnocení důkazů nalézací soud zabýval onou otázkou počáteční fáze celého konfliktu, neboť tato otázka doposud nebyla nalézacím soudem objasněna z hlediska jeho závěrů, zda k takové fázi došlo či nikoliv, kdy přinejmenším není objasněna otázka spreje na straně poškozeného a zda došlo či nikoliv z jeho strany k výhrůžkám vůči obžalovanému, nalézací soud se opomenul vypořádat s tvrzením poškozeného, že obžalovaný měl v ruce hůlku a proto si vzal ten sprej.
6. K hodnocení důkazů nalézacím soudem odvolací konstatuje, že ne vždy odpovídá obsahu provedených důkazů, když např. v bodě 82 činí závěry, které neopírá o obsah provedených důkazů. Pokud nalézací soud konstatuje, že je-li obžalovaný v neděli odpoledne vyzbrojen teleskopickým obuškem, pak to svědčí o jeho obvyklém uvažování a o jeho představě řešení sporných situací se zbraní v ruce, pak tento závěr je jen hypotézou, kdy nalézací soud zcela pomíjí důkazy, z nichž informace o obušku plyne. Pokud uvěřil výpovědi poškozeného, pak je skutkové zjištění neúplné, pokud neuvěřil výpovědi svědkyně B., kdy se teleskopický obušek dostal obžalovanému do rukou, a která je v protikladu k výpovědi poškozeného, pak by měly bý patry důvody, pro které tak učinil.
7. Vzhledem k uvedeným skutečnostem nalézací soud zváží zpracování posudku ve smyslu § 118 tr. řádu ve vztahu k poškozenému a svědkyni B., vzhledem k rozporům, které se týkají jak počátečního stádia celého konfliktu, a mimo jiné i okolností, za kterých měl obžalovaný v ruce teleskopický obušek.

8. Po případném doplnění dokazování pak nalézací soud bude opětovně hodnotit všechny provedené důkazy ve vztahu k celému konfliktu, a vypořádá se se všemi námitkami obžalovaného v jeho podaném odvolání, a zejména se vypořádá zejména s důkazy, které postihují jednání obžalovaného a poškozeného od okamžiku vystoupení z vozidel do okamžiku, kdy se měli vzájemně uchopit.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Brno 4. 6. 2020

JUDr. Halina Černá v. r.
předsedkyně senátu

Vypracoval:
JUDr. Jaroslav Pálka v. r.